أدعية النبي ﷺ

دوعاکانی پێغەمبەر ﷺ

بە کوردی کردنی

ڕەنجدەر سیامەند خالند

بسم الله الرحمن الرحيم

أدعية النبي

دوعاكانی پێغەمبەر(ﷺ)

ناسنامەى كتێب

ناوى پەرتوك: " أدعية النبي دوعاكانى پێغەمبەر(ﷺ) "
بە كوردى كردنى: "ڕەنجدەرسيامەند خالند"
ديز اينى ناوەوە: " عبدالله خاكى "
ديز اينى بەرگ: " باوكى عبدالرحمن"

ژمارە ( )ى ساڵى ( )ى
لە بەڕێوەبەرايەتى گشتى كتێبخانە گشتيەكان پێدراوە

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إنَّ الحَمْدَ للهِ نَحْمَدُهُ ونَسْتَعِينُهُ ونَسْتَغْفِرُهُ، ونَعوذُ باللهِ مِنْ شُرورِ أنْفُسِنا ومِنْ سَيِّئاتِ أعْمالِنا، مَنْ يَهْدِهِ اللهُ فَلا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلِ فَلا هادِيَ لَهُ. وأشْهَدُ أنْ لا الهَ إلا اللهُ وأشهَدُ أنَّ محمداً عَبدُهُ ورسُولُهُ. يا أيُّها الذينَ آمَنوا اتَّقُوا اللهَ حَقَّ تُقاتِهِ ولا تَمُوتُنَّ إلاّ و أنتُمْ مُسلِمونَ.

يا أيُّها النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ الذي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدةٍ وخَلَقَ مِنها زَوجَها وبَثَّ مِنهُما رِجَالاً كَثيراً ونِساءً و اتَّقُوا اللهَ الذي تَساءَلُونَ بِهِ والارْحَامَ إنَّ اللهَ كانَ عليكُمْ رَقيباً.

يا أيُّها الذينَ آمنوا اتقوا اللهَ وقُولوا قَولاً سَديداً، يُصلِحْ لَكُمْ أعمالَكُمْ ويَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللهَ ورسولَهُ فَقَدْ فازَ فَوزاً عَظيماً..

أمَّا بعدُ: فإنَّ اصدَقَ الحَديثِ كِتابُ اللهِ، وخَيرَ الهَدِي هَدْيُ محمدٍ صلى الله عليه وسلم، وشَرَّ الامُورِ مُحْدَثاتُها، وكُلَّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ وكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلالَةٌ،وكُلَّ ضَلالةٍ في النَّارِ

پێشەکی

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمدلله وحده والصلاة والسلام على من لا نبي بعده, دوعاكردن بريتييه لەيەكێك لە گەورەترينی ئەو شتانەی کەئینسانی موسوڵمان پێ لەخوای گەورە نزیک دەبێتەوە، خوای گەورە دەفەرمووێت: [وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ][1] واتە: ئەی محمد (ﷺ) ئەگەر بەندەکانی من پرسیاری منیان لێت کرد ئەوە من لێیانەوە نزیکم بە زانست و زانیاری و بیستن و بینین و تواناو دەسەڵات و ویست و ئیرادە، بەڵام زاتی پیرۆزی خوای گەورە لەسەر عەرشە، هەر کەسێك لە من بپاڕێتەوە ئەوا وەڵامی ئەدەمەوە یان ئەوەتا بۆی جێبەجێ ئەکەم، یان بە ئەندازەی ئەوە بەڵاو موسیبەتی لەسەر لائەدەم، یان لە قیامەتدا پاداشتی ئەدەمەوە. وە دوعاکردن عیبادەتە، هەروەکو چۆن پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرمووێت: (الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ)[2] واتە: دوعاكردن عیبادەتە. هەر بۆیە دوعاکردن هەم عیبادەتەو هەمیش دەبێتە هۆی ئەوەی ئینسان پێویستیەکانی جێ بەجێ بێت لەلایەن الله تعالى، لەم نامیلکە بچوکە،

---

[1] ـ البقرة ١٨٦

[2] ـ [سنن أبو داود: ١٤٧٩]

کەسوودم لەکۆمەڵێک نامیلکەو دوعاکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) وەرگرتووە بەگرینگم زانی ئەو دوعایە گرینگانەی کە پێغەمبەری خوا (ﷺ)، پێی پاڕاوەتەوە، بیکەم بەکوردی و تەعلیقیش لەسەر فەرموودەکان بدەم بەجۆرێک بۆ هەر فەرموودەیەک ناو نیشانی دوعاکەم داناوە، جار وایە دوعاکە هەر بەیەک ناو نیشان کۆتایی نایێت، بەڵکو کۆمەڵێک شتی تر و بابەتی جۆراو جۆر لەخۆ هەڵدەگرێت، هەروەها ئەو فەرموودانەی کە لەئیسنادەکەی لاوازی هەیە دیاریم کردووە، وە دیاریم کردووە بۆچی ئەم دوعایانە کراوە، بۆیە ئەو نامیلکە جیاواز لەنامیلکەکانی ترەو خوێنەر شتی نوێ دەبینێت، مەبەستمان لەدانانی ئەم نامیلکەیە ئەوەیە ئینسانی موسوڵمان پێویستە بەو دوعایانە بپاڕێتەوە کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێی پاڕاوەتەوە، چونکە شوێن کەوتنی پێغەمبەری خوا (ﷺ) واجبە، گومانیش لەوە نییە دوعای هیچ یەکێک هێندەی دوعاکانی پێغەمبەر (ﷺ) کاریگەری وای نییە، دوعاکانی پێغەمبەری خوا (ﷺ) تایبەتن و هەردوو دیوی قیامەت و دونیا لەخۆ هەڵدەگرن، هەر لە تەوحید و ئولوهیەت و ڕبوبیەت و هەموو ئەو خاسیەتانە لەخۆ هەڵدەگرێت کە بەندە پێویستە بەرامبەر الله تعالى، دەری ببڕێت و دانی پێدا بنێت، جا دان پێدانانێک کە پێغەمبەری خوا(ﷺ) دانی پێدا نابێ دەربارەی الله تعالى بێگومان فراوانتر و گەورەترە،

هەر بۆیە موسوڵمانی ژیر پێویستە بەو دوعایە جوانانەو گەورانەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) بپاڕێتەوە ئەگەری گیرابوونی دوعاکانی زۆر زیاترەو هەمیش ئیقتیدایە بەپێغەمبەری خوا(ﷺ)، جا لەکۆتایی داواکارم الله تعالی بەشوێنە کەوتەی ئەو پێێغەمبەرە ئازیزە (ﷺ) قەبووڵمان بکات و وامان لێبکات هەموو شتەکانی ژیانمان چاو لێکەری بێت بست بە بستێ لەپێغەمبەری خۆشەویستمان (ﷺ)، الله تعالی بیکاتە صەدەقەی جاریەو ئەو کەسەشی دەیخوێنێتەوەو پەیڕەوی دەکات، بۆی ببێتە مایەی خێرو خۆشی هەردوو دونیا، آمین

بر اتان: ڕەنجدەر سیامەند خالند

٢٠/ رمضان١٤٤١

چوارشەممە

{سەركردەى زيكرەكان}

﴿ اللَّهُمَّ أنْتَ رَبيِّ لَا إِلهَ إِلَّا أنَتَ، خَلَقْتنَيِ وَأنَا عَبدُكَ، وَأنَا عَلىَ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْـتَطَعْتُ, أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ ﴾[١].

واته: خوايه تۆ پەروەردگارميت و هيچ پەرستراوێكيش نييه كه شايستەى پەرستن بێت جگه له تۆ، دروستت كردووم و منيش بەندەى تۆم، خودايه من لەسەرپەيمان و بەڵێنەكەى خۆمم كه به تۆم داوه تا چەنده له توانامدا بێت، خوايه پەنات پێدەگرم له شەڕ وخراپەى ئەوەى كه ئەنجامم داوه، خوايه دان بەوەدا دەنێم كه تۆ بەخشش و نيعمەتت بەسەردا ڕشتووم، دانيش به تاوانەكانمدا دەنێم و داواى لێ خۆش بوونت لێ دەكەم، هيچ كەسێكيش له تاوانەكان خۆش نابێت جگه له تۆ.

[١] - رواه البخاري (٦٣٠٦) عن شداد بن أوس . پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەوزيكرەى بەسەركردەى زيكرەكان وەسف كردووە وە دەفەرمووێت: هەركەسێك بەيانيان بەيەقينەوە ئەم زيكرە بخوێنێت، ئەو ڕۆژە بمرێت دەچێتە بەهەشتەوە، وەئەگەر ئێوارە بيخوێنێت ئەوە ئەوشەوە بمرێت دەچێتە بەهەشتەوە.

{پاڕانەوەیەکی گرینگ}

﴿ اللَّهُمَّ إني ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إنَّك أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾[1].

واتە: خودایە بەڕاستی ستەمێکی زۆروگەورەم لە خۆم کردووە و هیچ کەسێکیش لە تاوانەکان خۆش نابێت، جگە لە تۆ نەبێت، لێم خۆش ببە لێخۆش بوونێک لە لایەن خۆتەوە، ڕەحمم پێ بکە بەڕاستی تۆ لێخۆشبوو و میهرەبانیت.

[1] - رواه البخاري (٨٣٤) ومسلم (٢٧٠٥) عن أبي بكر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ئیمامی ئەبو بەکر گوتی ئەی پێغەمبەری خوا(ﷺ) پاڕانەوەیەکم فێربکە لەنوێژدا بیکەم، پێغەمبەریش ئەو پاڕانەوەی فێرکرد.

{دوعا بۆ ئەو کردەوانەی بە ئەنقەست کردوتە}

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي كُلِّهِ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطَايَايَ وَعَمْدِي وَجَهْلِي وَهَزْلِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾[١].

واتە: خوایە لەتاوانەکان و نەزانیم خۆش ببە، هەروەها لە زیادەڕەوی لەهەموو کارەکانم و ئەوەشی کەتۆ پێی زاناتری لەمن، خوایە لەڕاست و گاڵتەکانم خۆش ببە، لەهەڵەو و ئەنقەستەکانم لەوەش کەلای منە خوایە لەوەی لەمەو پێش کردوومە، وە لەوەی لەوەو دواش خۆش ببە، لەوەی کە بەنهێنی و ئاشکرا کردوومە و لەوەی کە لەمن زاناتری پێی، تۆ پێش خەری و دواخەری تۆ بەسەر هەمووشتێکدا دەسەڵاتت هەیە.

[١] رواه البخاري (٦٣٩٨) ومسلم (٢٧١٩) عن أبي موسى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). باوکی ئەبو موسا دەڵێ پێغەمبەری خوا (ﷺ) بەو پاڕانەوەیە دەپاڕاوە.

{داوای لێخۆشبوون لە هەموو تاوانەكان گەورەو بچووكی}

﴿ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ، وَسِرَّهُ ﴾[1].

و اتە: پەروەردگارە لەهەموو گوناهەكانم خۆش ببە، كەم و زۆری، سەرەتا و كۆتایی، ئاشكرا و نهێنی.

[1] - رواه مسلم (٤٨٣) عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). ئەبو هورەیرە دەڵێ پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەو پاڕانەوەی لەسوجدەدا دەگوت.

{پەنا گرتن لە خەم و پەژارە و بێتاقەتی}

﴿ اللَّهُمَّ إِنيِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ ﴾[١].

واتە: پەروەردگارە من پەنات پێدەگرم لە خەم و پەژارە و بێتاقەتی و بێ توانایی و تەمبەڵی و ڕەزیلی و ترسنۆکی و زۆری قەرزداری و زاڵبون و دەسەڵاتی کەسانی نەزان و نەفام لەفیتنەدا.

[١] - رواه البخاري (٦٣٦٩) عن أنس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{پەناگرتن لە ڕەزیلی و ترسنۆکی و پیری}

﴿ اللَّهُمَّ إنيِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبنْ،ِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ﴾[1].

واتە: خودایە پەنات پێدەگرم لە ڕەزیلی، پەنات پێدەگرم لەترسنۆکی، پەنات پێدەگرم لەوەی کە بکەومە تەمەنی پیری و پەککەوتەییەوە، پەنات پێدەگرم لە ئاشوبەی دونیا و سزای ناوگۆڕ.

[1] - رواه البخاري (٦٣٦٥) سەعدی کوڕی وەققاص فەرمانی بە پێنج شت دەکرد، وەباسی دەکرد و دەیگێڕاوە کە پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمانی کردووە بەو پاڕانەوەیە.

{پەناگرتن لەقەرزاری و فیتنەکان}

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْهَرَمِ وَالْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ عَنِّي خَطَايَايَ بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ﴾[١]. واتە: خوایە من پەنات پێدەگرم لەتەمبەڵی وپیری وە پەنات پێدەگرم لەگوناهو لەقەرزاری، پەنات پێدەگرم لە لەفیتنەی گۆڕ، لەفیتنەی ئاگرو سزای ئاگر، لەشەڕو فیتنەی دەوڵەمەندی، هەروەها پەنات پێدەگرم لەفیتنەی هەژاری، پەنات پێدەگرم لەفیتنەی مەسیحی دەجال، خوایە گوناه و تاوانەکانم بەئاوی بەفرو تەرزە بشۆوە، دڵم پاك بکەوە لەگوناه هەروەك پۆشاکی پیس لەچڵك پاك دەکەیەوە، هەروەها نێوان من و هەڵەکانم لەیەکتر دوور بخەوە وەك چۆن دوریت خستۆتە نێوان خۆرهەڵات و خۆرئاوا.

[١] - رواه البخاري (٦٣٦٨) ومسلم (٥٨٩) دایکمان عائیشە دەفەرمووێت: پێغەمبەری خوا (ﷺ) بەو پاڕانەوانە دەپاڕایەوە لەنوێژدا بەو پاڕانەوەیە دەپاڕاوە.

{ پەناگرتن لە زیانی ئەوانەی جڵەویان بەدەست خوای گەورەیە }

﴿ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى وَمُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ ﴾[1].

واتە: خوایە ئەی پەروەردگاری ئاسمانەکان و زەوی، ئەی پەروەردگاری هەموو شتێك، ئەی تەقێنەری دانەوێڵەو ناوك و سەوزکردنی، دابەزێنەری تەورات و ئینجیل و قورئان، پەنات پێدەگرم لەشەڕو زیانی هەموو ئەو دروستکراوانەی خۆت کە جڵەویان بەدەست تۆیە، خوایە

[1] - رواه مسلم (٢٧١٣). ئەبو هورەیرە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەفەرمووێت: کاتێك رسول الله (ﷺ) دەچووە سەرجێگای خەوتنەکەی ئەم دوعایەی دەفەرموو.

هیچ شتێك لەپێشەوەی تۆ نەبووە، وەتۆ كۆتایی و لەدوای تۆ هیچ شتێك نامێنێت لەدوای لەناوچوونی هەموو دروستكراوەكان و بەهێز و بەتوانایت، هیچ شتێك لەسەرووی تۆوە نییە، هەموو دروستكراوەكان پێویستیان بەتۆیەو كەسیش نییە هاوشێوەی تۆ بێت، خوایە قەرزاریمان لەسەر لابەرەو دەوڵەمەندیشمان بكە لەهەژاری.

{پەناگرتن بەخوای گەورە لەشەڕی خراپەی ڕابردوو و داهاتوو}

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ ﴾[1].

واتـــە: خوایـــە پـــەنا دەگـــرم بـــەتۆلەخراپـــەی ئـــەو کاروکردەوانـــەی کـــە لـــەڕابردوو کـــردوومن، وەلەخراپـــەی ئەوکاروکردەوانەی کە لەداهاتوودا دەیانکەم.

[1] - رواه مسلم (٢٧١٦) فەروەی کوڕی نەوفەل دەڵێ پرسیارم لە عائیشە کرد پێغەمبەری خوا (ﷺ) بەچ دوعایە لەخوای گەورە دەپاڕایەوە ؟ عائیشەش گوتی بەم دوعایە دەپاڕایەوە.

{داواكردنى ئاینداریەكى چاك و چاكردنى قیامەت}

﴿ اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ ﴾[١].

واتە: خوایە ئاینداریەكى چاكم پێ ببەخشە كە كاروكردەوەكانم لەهەڵە بپارێزێ، دونیاشم بۆ چاك بكە كە ژیانمى تێدایە، قیامەتیشم بۆ چاك بكەى چونكە گەڕانەوەم بۆ ئەوێیە، ژیانم بۆ بكەى بەهۆكارى زۆر كردنى هەموو خێرو چاكەیەك مردنیشم بۆ بكەى بەهۆى حەسانەوە لەگشت خراپەیەك.

[١] - رواه مسلم (٢٧٢٠) عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{داواكردنى هيدايەت}

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتُّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى ﴾[1].

واتە: خوايە من داواى هيدايەت و تەقواو داوێن پاكى و دەوڵەمەنديت لێدەكەم.

[1] - رواه مسلم (٢٧٢١) عن ابن مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{ پەناگرتن بەخوای گەورە لەنەمانی ناز و نیعمەت و توش بوون بەسزای خوای گەورە }

﴿ اللَّهُمَّ إنيِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَطِكَ ﴾[١].

واتە: خوایە پەنا دەگرم بەتۆ لەنەمانی نازو نیعمەتەکانت، وە پەنا دەگرم بەتۆ لەوەی لەپڕ توشی تۆڵەی سەختی تۆ ببم، وەلەهەرچی شتێ کەدەبێتە هۆی تورەیی تۆ.

[١] - رواه مسلم (٢٧٣٩) عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{پەناگرتن لە پەككەوتەی و تەمبەڵی و ڕەزیلی و داواكردنی تەقوا}

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا ﴾[١].

واتە: خوایە من پەنادەگرم لەپەككەوتەیی و تەمبەڵی، لەترس و ڕژدی (ڕەزیلی) و پیری، لەسزاو ئازاری ناو گۆڕ،خوایە تەقواو خواپەرستی بەنەفسم ببەخشەو خاوێنی بكەوە، تۆ چاكترین خاوێنكاری، تۆ پشتیوان و خاوەنی ئەویت، خوایە من پەنا دەگرم بەتۆ لەزانستێك كەسوودی نەبێت، دڵێك كە ملكەچ نەبێ، لەنەفسێك كەتێرنەبێت، لەدوعایەك كە گیرا نەبێ(قەبوڵ نەبێ).

[١] - رواه مسلم(٢٧٢٢) زەیدی كوڕی ئەرقەم گوتی هیچتان پێناڵێم ئیلا ئەوەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەیگوت، پێغەمبەری خوا ئەم دوعایەی دەگوت.

{پشت بەستن بە خوای گەورەو پەناگرتن لەگومڕای}

﴿ اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ، اللَّهُمَّ إِنيِّ أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يمُوتُ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يمُوتُونَ ﴾[١].

واتا: خوایە خۆم تەسلیمی تۆکردووە وبڕوام تەنها بەتۆهەیە تەنها پشت بەتۆ دەبەستم و بۆلای تۆ دەگەڕێمەوەو بەتۆ سەردەکەوم بەسەر دوژمنەکانم، خوایە پەنا دەگرم بە گەورەیی تۆ، هیچ خوایەك نییە تەنها تۆ نەبێت، داوات لێدەکەم کە گومڕام نەکەیت تۆ ئەو زیندووەیت کە هەرگیز نامرێت، جنۆکەو مرۆڤەکان دەمرن.

[١]- رواه البخاري (٧٣٨٣) ومسلم (٢٧١٧) عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما).

{ پەناگرتن بەخوای گەورە لەهەڵگەڕانەوەی دڵ }

﴿ اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ﴾[1].

واتە: ئەی خوای گەورەی بگێڕی دڵەکان، دڵمان بگێڕە بۆ گوێڕایەڵی و پەرستنی تۆ.

[1] - رواه مسـلم (٢٦٥٤) پێغەمبەری خوا (ﷺ)فەرموویەتی: دڵی نەوەی ئادەم هەمووی لە نێوان دوو پەنجە لەپەنجەکانی خوای گەورەو مێهرەبان دایە وەکو یەک دڵ، چۆنی بوێت وای لێدەکات، پاشان پێغەمبەری خوا (ﷺ)ئەم دوعایەی فەرموو.

{پەناگرتن بەخواى گەورە لەبەڵاى زۆر و بەخت ڕەشى و تووش بوون بەناخۆشى}

﴿ اللَّهُمَّ إنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ ﴾[1].

واتە: خوایە پەنات پێدەگرم لەبەڵاى زۆر، وەلەبەخت ڕەشى وتووشبوون بەناخۆشى، وەزۆربوونى دوژمن.
(دڵ خۆشى دوژمنان بەوناخۆشیەى توشى بەندە دەبێت).

[1] - رواه البخاري (٦٣٤٧) ومسلم (٢٧٠٧) عن أبي هريرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ).

{ داواکردنی هیدایەت بۆ ڕێگای حەق بەهۆی جیاوازی بوونی خەڵکی }

﴿ اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾[1]. واتە: خوایە ئەی پەروەردگاری جیبریل و میکائیل و ئیسرافیل، بەدیهێنەری ئاسمانەکان زەوی، زانا بەنهێنی و ئاشکراکان، تۆ حوکم دەکەیت لەنێوان بەندەکانتدا لەوشتەدا کە جیاوازن تیایدا، سا ڕینماییم بکە بۆ ئەو حەقەی کە خەڵك تیایدا جیاوازن بە ئیزنی خۆت، چونکە خۆت کێت ویست ڕێنمایی دەکەیت بۆ سەرڕێگای ڕاست.

[1] - رواه مسلم (٧٧٠) عبدالرحمان ی کوڕی عەوف (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەڵێ لەعائیشەم پرسی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) پێغەمبەر (ﷺ)بەچی شەونوێژی دەست پێدەکرد ؟ وتی: کاتێك پێغەمبەری (ﷺ)هەڵدەستا بۆ شەونوێژ سەرەتا بەم پاڕانەوەیە دەستی پێدەکرد.

{پەناگرتن لەخەشم و سزای خوای گەورە}

﴿ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ ﴾[1].

واتە: خوایە من پەنا بەڕازی بوونت دەگرم لەخەشم و قینت، پەنا بە لێبوردنەکانت دەگرم لە سزاکانت، پەنا دەگرم بەخۆت لە خۆت، من ناتوانم سوپاس و ستایشت بکەم بەو ئەندازەی، کە خۆت ستایشی خۆتت کردووە.

[1] - رواه مسلم (٤٨٦) دایكمان عائیشە دەفەرموویت: شەوێك لەسەرجێگای خەوتن پێغەمبەرم (ﷺ) لێ ون بوو، منیش بۆی گەڕام لەمزگەوت بوو دەستم کەوت لەبەری پێی پێیەکانی درێژکردبوو لەمزگەوت بوو، ئەم دوعایەی دەفەرموو(لەڕیوایەتێك تر دەڵێ لە سوجدەدا بوو)(سنن أبو داود(٨٧٩)، (سنن الترمذي(٣٤٩٣)، (سنن النسائي(١٦٩)، موطأ مالك(٥٧١) وهەروەها لەڕیوایەتێکی تردا هاتووە دەڵێ: لەڕکوعدا بوویان لەسوجدە(مسند أحمد(٢٥١٧٨).

{داواكردنى نور و ڕوناكى}

﴿ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا ﴾[1].

[1] - رواه البخاري (٦٣١٦) ومسلم (٧٦٣) ابن عباس دەڵێ شەوێكيان لای پورە مەيمونە مامەوە، شەو پێغەمبەری خوا (ﷺ) هەستا چووە دەرەوە بۆ سەرئاو، ئینجا دەست و دەم چاوی شۆردو هاتەوە خەوتەوە، ئینجا هەستایەوە، هاتە لای كونە ئاوەكەی، دەستنوێژێكی مام ناوەندی گرت كەزۆر پێيەوە خەريك نەبوو، بەڵام دەستنوێژێكی تەواو بوو ئینجا هەستاو دەستی كرد بەنوێژ كردن، منيش هەستام و خۆم كێشايەوە، بۆ ئەوەی ئەوو انەزانێ كە بەئاگابووم و ئاگام لێ بووە، دەستنوێژم گرت ئەو هەستايەوە بۆ نوێژ، منيش لەلای چەپيەوە ڕاوەستام، بەڵام دەستی گرتم و خستميە لای ڕاستييەوە، نوێژی ئەو شەوەی پێغەمبەری خوا (ﷺ)بە سيانزە ڕكات تەواو بوو، پاشان ڕاكشاو نوست هەتا پرخەی لێوە هات پێغەمبەر(ﷺ) كە دەخوت پرخەی دەهات، ئینجا بيلال هات ئاگاداری كرد كە كاتی نوێژە هەستاو دەستيكرد بە نوێژكردن ودەستنوێژی نەگرت لەپاشان ئەم پاڕانەوەی گوت.

واتە: خوایە نورو ڕوناکی بخەرە دڵمەوە، ڕوناکی بخەرە بینینمەوە، ڕوناکی بخەرە بیستنمەوە، ڕوناکی بخەرە لای ڕاستمەوە، ڕوناکی بخەرە لای چەپمەوە، ڕوناکی لەسەرمەوە، ڕوناکی لەژێرمەوە، ڕوناکی لەبەردەمما، ڕوناکی لەپشتمەوە، ڕوناکی لەدەرونمەوە، ڕوناکی گەورە و فراوان بکە بۆم.

{داواکردنی خێر و پەناگرتن لەخراپەی ئێستاو داهاتوو}

﴿اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَاذَ بِهِ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا﴾[1]

واتە: خوایە من داوای خێرت لـێ دەکەم هەرهەموویی هی ئێستاو داهاتووش ئەوەی کە دەیزانم وئەوەشــی کە نایزانم، وە پەنات پێ دەگرم لە هەموو خراپەیەك هی ئێستاو داهاتووش ئەوەی کە

[1] - رواه ابن ماجه (٣٨٤٦) بإسـناد صحيح عن عائشـة (رَضِـيَ اللَّهُ عَنْهَا). أم كلثوم (رَضِـيَ اللَّهُ عَنْهَا) دەڵێ پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەودوعایەی فێری عائیشە کرد (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

دەیزانم و ئەوەشـی کە نایزانم ، خوایە من داوای ئەوخێرەت لـــێ دەکەم کە بەندە و پێغەمبەرەکەت داوای لێ کردوویت، وە پەنات پی دەگـرم لەو خـراپەیەی کە بەنـدە و پـێـغـەمـبەرەکەت پەنـای پـێ لــێگرتووە، خوایە من داوای بەهەشـتت لــێدەکەم و ئەوەشی کە نزیك کەرەوەیە لـــێی لە هەرگوفتاروکردارێك، وە پەنات پێدەگرم لە ئاگرو ئەوەشی کە نزیك کەرەوەیە لێی لە هەرگوفتاروکردارێك، وە داواشـت لـــێدەکەم هەربڕیارێك کە بڕیارت لە سـەرداوە بۆم بە خێر بیگێڕیت.

{داواكردن لەخوای گەورە بەناو سیفاتەكانی}

﴿ اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَّاءَ مُضِرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ ﴾[1].

[1] - رواه النَّسائي (١٣٠٥) بإسناد حسن عن عمار بن ياسر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). عمار دەفەرموویت: ئەو دوعایەم لە پێغەمبەری خواوە(ﷺ) بیستوە. هەروەها ئەم دوعایە كۆمەڵێك سیفەتی هەرەگەورەی لەخۆگرتووە وەكو تەوحید و توكل و ئارامگرتن و تەوەسولكردن بەسیفاتەكانی الله تعالى، هەروەها ترسان لە الله تعالى, وە زۆرشتی تریش. ئیمامی ابن رجب ڕاڤەیەكی زۆرجوان و بەهێزی بۆ ئەم دوعایە

واته: خوایه بۆ خاتری سیفەتی غەیب زانیت، وه بۆ خاتری سیفەتی تواناو دەسەڵاتت بەسەر دروست کراوەکانت، بمژیێنه ئەگەر ژیان باشتر بێت بۆم، وه بمرێنه ئەگەر مردن باشتر بێت بۆم، خوایه من داوای ترسانت لێدەکەم له پەنهانی و ئاشکرادا، داوای وتەی حەقت لێدەکەم لەکاتی ڕەزامەندیم و توڕەبوونم، وه داوای نێوەندگیریت لێدەکەم لەکاتی هەژاری و دەوڵەمەندیم، وەداوای نازو نیعمەتێکت لێدەکەم که کۆتایی نەیێت، وەداوای خۆشبەختیەك و خۆشیەکت لێدەکەم که کۆتایی نایەت، وەداوای ڕازی بونت لێدەکەم لەپاش ئەو بڕیارەی کەبۆت داوم، وەداوای ئاسانکاریت لێدەکەم لەدوای مردن، وەداوای خۆشی بینینی خۆت وگەیشتن بەلیقای تۆ دەکەم بەبێ هیچ تەنگو چەڵەمەیەك و بەڵایەکی کوشندەو تاقیکردنەوەیەکی گومڕاکەر، وه بمانگێڕه لەوکەسانەی کەهیدایەت دراون وخەڵکیش هیدایەت دەدەن.

کردووه بگەڕێوه سەرڕاڤەکه: (مجموع رسائل ابن رجب) : ص (١٧٣) ، (١ / ١٦٤)، (١ /١٧٣)، (١ / ١٨٠).

{داوای پاراستن و سەلامەت بوونی عەقیدە}

﴿ اللَّهُمَّ إنيِّ أَسْأَلُكَ العَفْوَ وَالْعَافِيَةَ في الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إنيِّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ في دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي ﴾[١].

واتە: خوایە داوای لێخۆشبوون و پارێزگاریت لێدەکەم لەدونیاو لەدوارۆژدا، خوایە داوای لێخۆشبوون وپارێزگاریت لێدەکەم لەدین و لەدونیاو خانەوادە و ماڵ و سامانمدا، خوایە عەیب و ناتەواوی و کەم و کورتیەکانم داپپۆشە، خوایە ترسەکانم هێور بکەرەوەو دڵە ڕاوکێم مەهێڵە، خوایە لەپێش ولەپاش ولای ڕاست وچەپ ولای

[١] - رواه أبو داود (٥٠٧٤) وغيره بإسناد صحيح عن ابن عمر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). ابن عمر دەڵێ: پێغەمبەری خوا (ﷺ) هیچ ئێوارەوبەیانیەك وازی لەم پاڕانەوەیە نەهێناوە.

سەرروومەوە پارێزگاریم لێ بکە،(و اتە: لەهەموو ڕوویەکەوە بم پارێزە لەدردو بەڵای خراپ) خو ایە پەنا دەگرم بەتۆ لەژێرمەوە سزا بدرێم بەڕۆچوون بەزەویدا لەناو بچم.

{داننان بەتاك دانانی خوای گەورە (التوحيد)}

﴿ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ ﴾[١].

واته: خوایه ئەی بەدیهێنەری ئاسمانەكان وزەوی، ئەی زانا بەهەموو نهێنی و ئاشكرایەك، ئەی پەروەردگارو پادشای هەموو شتێك، شایەتی دەدەم كەهیچ پەرستراوێك نییه بەهەق جگە لەتۆ، پەنا دەگرم بەتۆ لەخراپەی نەفس و دەروونم، هەروەها لەشەڕو خراپەی شەیتان وهاوتا دانانی.

[١] - سـنن أبو داود (٥٠٦٧) وغيره بإسـناد صـحيح عن أبي هريرة (رَضِـيَ اللَّهُ عَنْهُ). ئەبو هورەیرە دەگێڕێتەوە دەڵێ: ئەبو بەكر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وتویەتی: ئەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) چەند وشەیەكم فێر بكە هەتا بەیانیان وئێواران بیانخوێنم پێغەمبەریش(ﷺ) ئەم پاڕانەوەی پێگوت.

{ داوای جێگیر بوون لەسەر ڕێگای حەق }

﴿ اللَّهُمَّ إِنيِّ أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلىَ الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسَأَلُكَ شُكْرَ نِعمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبادَتِكَ، وَأَسأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعْلَمُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾[١].

واتە: خوایە داوای جێگیر بون وبەردەوام بوونت لێدەکەم لەسەردین، داوای عەزیمەتت لێدەکەم لەسەرڕێگای ڕاست وئیمان، وە داوای ڕەحمەتی زۆر وگەورەت لێدەکەم، وە

---

[١] - رواه الطبراني في "الكبير" (٧١٣٥) عن شداد بن أوس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). إسناده ضعيف . بەشێك لەزانایان ئەوفەرموودەیان بەلاوازداناوە، چونکە لەسەنەدەکەی کەسێکی نادیاری تێدایە بەناوی (الحنظلي) سەیری (تحفة الأحوذي بشرح جامع الترمذي٥/ ٤١١)بکە، وە بەشێکی کەمیش بەحەسەنیان داناوە.

داوای لێخۆشبونت لێدەکەم، داوای سوپاسکردن لەسەر نیعمەتەکانت و جوانی پەرستشت لێدەکەم، وەداوای دڵێکی سەلامەت و زمانێکی ڕاست بێژت لێدەکەم، وە داوای ئەو خێرانەت لێدەکەم کە خۆت دەیزانی، وەپەنات پێدەگرم لەشەڕی ئەو شتانەی تۆ دەیزانی و من نایزانم، وەداوای لێخۆشبونت لێدەکەم لەو زیادەڕەویانەی کردوومەو تۆ دەیزانی، بەڕاستی تۆزانای نهێنیەکانی.

{داواكردنى ڕزقى حەڵاڵ و پەناگرتن لەحەرام}

﴿ اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ ﴾[1].

واته: خوايه به حەڵاڵى خۆت تێرم بكەو بێنيازم بكه لەحەرامت تا مەجبورى نەبم و به فەزڵى خۆت دەوڵەمەندو بێ نيازم بكه لەغەيرى خۆت.

[1] - رواه الترمذي (٣٥٦٣) عن علي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). إسناده ضعيف. ئيمامي ترمذي ئەم فەرموودەى بەحەسەن داناوه بەڵام سەنەدى ئەم فەرموودەيه لاوازه كەسێكى تێدايه بەناوى (عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ إِسْحَاقَ الْقُرَشِيِّ) زانايان بەلاوازيان داناوه ئيمامى بوخارى له (الضعفاء) دەفەرمووێت: فيه نظر. الضعفاء للبخاري:(ص٨٣) هەروەها هەموو زانايانى فەرموودە ناسى ئەوكەسەيان بەلاوازداناوه هەيه به (منكر الحديث) ى داناوه وەكو أبو حاتم الرازي غەيرى ئەويش.

{داوای یارمەتی لەسەر تەقواو الله پەرستی}

﴿ رَبِّ أَعِنِّي وَلاَ تُعِنْ عَليَّ، وَانْصُرْنِي وَلاَ تَنْصُرْ عَليَّ، وَامْكُرْ لِي وَلاتمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَانْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَليَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَّارًا، لَكَ ذَكَّارًا، لَكَ رَهَّابًا، لَكَ مِطْوَاعًا، لَكَ مُخْبِتًا إِلَيْكَ أَوَّاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي وَاغْسِلْ حَوْبَتِي وَأَجِبْ دَعْوَتِي وَثَبِّتْ حُجَّتِي وَسَدِّدْ لِسَانِي وَاهْدِ قَلْبِي وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ صَدْرِي ﴾[1].

واتە: خوایە یارمەتیم بدە واتە: "یارمەتیم بدە یادی تۆ بکەم سوپاست بکەم بەچاکی بت پەرستم " یارمەتی کەس مەدە دژی من واتە: " یارمەتی کەسێ مەدە ڕێگریم لێ بکات لەفەرمانبەرداری و گوێڕایەڵیت لە شەیاتینی ئادەمیزاد وجنۆکە" سەرم بخە " واتە:

[1] - رواه الترمذي (٣٥٥١) وغيره بإسناد صحيح عن ابن عباس (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُما).

بەسەر کافر اندا" سەریان مەخە بەسەرما، مەکرم بۆ بکەو مەکرم بەسەردا مەکە، ڕێنمایم بۆ ئاسان بکە، سەرم بخە بەسەرئەو انەی زوڵم و ستەمم لێدەکەن، وام لێبکە هەمیشە سوپاس گوزارت بم، زۆریادت بکەم، زۆرلەتۆبترسم، گوێڕایەڵ و فەرمانبەردارت بم، زۆر ملکەچت بم، زۆر بۆلای تۆ بگەڕێمەوە، خو ایە وام لێبکە شکایەتی حاڵی خۆم هەرلای تۆ بکەم، خو ایە تەوبەو پەشیمانیم لێ وەربگرە، تاو انەکانم بسڕەوە، پاڕانەوەکانم لێ قەبوڵ بکە، بەڵگەکانم بچەسپێنە، دڵم ڕێنمایی بکە، زمانم ڕاست بێژبکە، ڕق و کینەی دڵم لابەرەو دڵم ساف و بێگرد بکە.

{پەناگرتن بەخوای گەورە لەشەڕی بێباوەڕان}

﴿ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلا هَادِيَ لِمَا أَضْلَلْتَ، وَلا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلا مُقَرِّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَفَضْلِكَ وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لا يَحُولُ وَلا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِذٌ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَ، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الإِيمَانَ وَزَيِّنْهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَحْيِنَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلْ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ

عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلْ الْكَفَرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَهَ الْحَقِّ ﴾[1].

واتە: خوایە هەموو سوپاس و ستایشێك بۆتۆ، هیچ ڕێگریەك و تەسكیەك نییە لەوەی كەفراوانت كردووە لەڕەحمەتی خۆت، وە هیچ فراوانیەك نییە لەوەی كە تەسكت كردۆتەوەو ڕێگری لێ، وە هیدایەتیش بۆكەسێك نییە كەخۆت گومڕات كردبێ، وەكەسێكیش گومڕا نابێ كە هیدایەت دراو بێت، خوایە بەخشەر نییە بۆ ئەو شتەی كەتۆ دەیگریتەوە، خوایە ڕێگر نییە لەو شتەی كەتۆ دەیبەخشی، وە هیچ نزیكیەك نییە بۆ ئەو شتەی كەدوورت كردۆتەوە، وەهیچ دووریەك نییە بۆئەو شتەی كە نزیكت كردۆتەوە، خوایە ڕەحمەت وبەركەت وفەزڵ وڕزق وڕۆزیت بەسەرمان فراوان و زۆر بكە، خوایە من داوای نیعمەتێكی نەبڕاوەی بەردوامت لێدەكەم، خوایە من داوای نیعمەتی ڕۆژی تەنگانەو هەژاریت لێدەكەم، (واتا: موحتاجی دەستی هیچ كەسێكم نەكەی) وە داوای

---

[1] - رواه الإمام أحمد (١٥٤٩٢) عن رفاعة الزرقي بإسناد صحيح. (صحيح الأدب المفرد للبخاري، برقم (٥٣٨). ڕیفاعەی كوڕی زورەقی دەڵێ: كاتێك كە جەنگی ئوحود ڕوویداو بێباوەڕان گەڕانەوە، پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەم دوعایەی خوێند.

ئەمن و ئەمانت لێدەکەم لەڕۆژی ترسناك، خوایە پەنام بەتۆ گرتووە لەخراپەی ئەوشتەی کە پێت داوین دەبێتە هۆ ئەوەی کە گوناهی پێ بکەین و حەق و مافی تۆی لێنەدەین، وە پەنات پێدەگرم لەخراپەی ئەوشتەی کەپێت نەداوین (جارو ایە ئینسان حەسوودی بەکەسێك دەبات کە شتێکی پێدراوەو ئەو پێی نەدراوە ئەوەش خراپەیە بۆیە پەنای پێگیراوە)، خوایە ئیمانمان لەلا خۆشەویست بکەو لەدڵەکانمان بیڕازێنەوە، وە بێبڕوایی و فاسقی و تاوان لەلامان ناشرین و بێزراو بکە، وەلەو کەسانەمان بگێرە کە هیدایەتت داون و ڕاگیراوت کردوون لەسەر عیبادەتی خۆت، خوایە لەسەر ئیسلام و موسڵمانێتی بمان مرێنە، وەبمان ژیێنە لەسەر ئیسلام و موسڵمانێتی، وەبمان گەیەن بە پیاوچاکان، بەبێ هیچ زەلیلیەك و تاقی کردنەوەیەك کە ببێتە هۆی گومڕا بوون، خوایە بێباوەڕان ئەوانەی کە پێغەمبەرانت بەدرۆ دەخەنەوەو بەرگریو ڕێگری دەکەن لەڕێگای تۆ لەناو ببە، وە سزاو تۆڵەی هەرگەورەی خۆت بەسەریان بسەپێنە، خوایە بێباوەڕان ئەوانەی کە کیتابیان پێدراوە لەناو ببە ئەی پەروەردگاری بەحەق.

{داوای سەلامەت بوونی بەشەکانی جەستە}

﴿ اللَّهُمَّ عَـافِنِي فِي بَـدَنِي، اللَّهُمَّ عَـافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ﴾[1].

واتە: خوایە ساغ و سەلامەتیم پێ ببەخشە لەجەستەو بیستن بینینم دا، هیچ پەرستراوێك نییە بەهەق جگە لەتۆ، خوایە پەنات پێدەگرم لەبێ باوەڕی و هەژاری، هەروەها پەنات پێدەگرم لەسزای ناو گۆڕ، هیچ پەرستراوێك نییە بەهەق جگە لەتۆ.

[1] - رواه أبو داود (٥٠٩٠) بإسناد حسن عن أبي بكرة (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). لەئیسانەدەکەی پیاوێك هەیە بەناوی(جَعْفَرُبْنُ مَيْمُونٍ) کەزانایان بەلاوازیان داناوە. فەرموودەکە دەڵێ: (عبدالرحمان ی کوڕی ئەبو بەکرە دەڵێ بەباوکم وت: من گوێم لێتە هەموو بەیانی و ئێوارەیەك سێ جار دەپاڕێیەوەو ئەم دوعایە دەڵێی، ئەویش گوتی: گویم لەپێغەمبەری خوا (ﷺ)) بووە هەموو بەیانی ئێوارەیەك سێ جار دەیخوێند، بۆیە منیش حەزدەکەم شوێن سوننەت وڕێبازی ئەو بکەوم و بیکەمە سەرمەشقی خۆم).

{چۆنیەتی سەڵاوات لێدان}

﴿اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ﴾[1].

واتە: ئەی خوایە بەرەکەتی خۆت بڕژێنە بەسەر موحەممەد دا، وەك چۆن ڕژاندووتە بەسەرئالی ئیبراهیم دا، ئەی خوایە خێروبەرکەتی خۆت بۆسەرموحەممەد وئالی موحەممەد زیاد بکە، وەك چۆنت کردووە بۆئالی ئیبراهیم، بەڕاستی تۆسوپاس کراووگەورەیت.

[1] - رواه البخاري (٣٣٧٠) ومسلم (٤٠٦) عن كعب بن عُجرة. وتیان ئەی پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمانت پێکردووین کە چۆن سەڵاواتت لەسەرلێبدەین یان سڵاوت لێ بکەین، سەبارەت بەسەلام بەڕاستی ئەوە زانیمان، ئەدی سەلاوات لێدان چۆنە؟ پێغەمبەریش(ﷺ) فەرمووی بڵێن...

{ داوای بەخشین و خێر و چاکە لە دونیا و دوارۆژ }

﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾[1]

و اتە: پەروەردگارا لە دنیادا خێرو چاکەو نازو نیعمەتمان پێ ببەخشەو، لە قیامەتیشدا لە نازو نیعمەتەکانی بەهەشت بەهرەمەندمان بکەو، لە سزای ئاگری دۆزەخ بمانپارێزە.

[1]- رواه البخاري(٦٣٨٩) ئەنەس رضي الله عنه، دەڵێ زۆترین پاڕانەوەی پێغەمبەری خوا(ﷺ) ئەمە بوو.

پێرست

سەرە بابەت	لاپەڕ